

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Frank Dahlgaard må jo så – i hvert fald forhåbentlig da – indrømme, at hvis det kan være vanskeligt med en klasse med 18 eller 19 elever, så er det så meget desto mere vanskeligt, hvis der er 26, 27 eller 28 elever i en klasse. Og sådan er situationen faktisk. Det kan godt være, at gennemsnittet viser noget andet, men sagen er, at der også er mange skoler, hvor man starter en 1. klasse på 28 elever. Det er der en række eksempler på.

Og svaret til hr. Frank Dahlgaard, som sender spørgsmålet tilbage til Enhedslisten, om vi mener, at klassekvotienten skal sættes yderligere ned, er ganske enkelt: Ja, det skal den. Der skal sættes en øvre grænse under de nuværende 28 for, hvor mange elever der må være. Vi skal ned på 22 som maksimal grænse for, hvor mange der må være i en klasse. Det går Enhedslisten ind for.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Når hr. Frank Dahlgaard bruger det fuldstændig misvisende for forståelsen, men matematisk set korrekte tal 10 børn pr. lærer, så skyldes det jo bl.a., at man driver en hel del specialundervisning i skolen med små hold. Og nu forstår jeg, at hr. Frank Dahlgaard vil have udskilt nogle flere elever fra klasserne til nogle små hold.

Men det vil sætte den klassekvotient ned, som man på landsplan arbejder med som gennemsnit, og derfor hænger det ikke sammen.

Der blev spurgt, om Socialdemokratiet har planer om at sætte klassekvotienten ned, og dertil vil jeg sige, at vi ikke har nogen planer om eller forslag til at ændre de centralt fastsatte regler, hvad det angår; vi vil overlade det til kommunerne at disponere på det område. Det er jo kommunerne, der driver skolerne.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Når hr. Bruno Jerup siger, at der er førsteklasse, der starter med 28 elever, så er det desværre i nogle tilfælde rigtigt, og det er typisk for meget på de små klassesetrin. Men på landsplan ligger gennemsnitsklassekvotienten i første klasse nede omkring 18, og der er mange steder, hvor man starter med 12-14 elever i en klasse, og det er lige ved at være for lidt, når man ser på det fra et socialt synspunkt, for ungerne skal jo også lege sammen og den slags.

Og når hr. Hans Peter Baadsgaard taler om, at der er ti elever pr. lærer – og det er mange lærere i forhold til antallet af elever – så skyldes det jo bl.a. specialundervisningen, og det er noget, som jeg måske vil pille ved.

Men vi kommer jo ikke uden om, at uanset hvordan man bruger ressourcerne, er der overordentlig mange lærere, og det er derfor, regeringens nu har sat et projekt i gang, for at vi kan få at se, hvad vi får for pengene og den store ressourceindsats.

Jeg ved ikke, om den har følt sig tvunget til det, ellers hvordan det hænger sammen, men den har i hvert fald gjort det rigtige, for vi burde have verdens bedste skole med de bedste læsere og de bedste regnere og de elever, der ved mest om geografi og historie, når man ser på de ressourcer, der bliver brugt i folkeskolen, men ifølge de undersøgelser, vi har set, er det jo ikke sådan, men nærmest tværtimod, og det er derfor, der nu er sat dette kvalitetsudviklingsprojekt i gang, som vi må hilse med tilfredshed.

Nej, vi ønsker ikke at sætte klassekvotienten ned. Men hr. Hans Peter Baadsgaard kender godt vores 33-punkters-program, hvor vi har afsat 1 mia. kr. yderligere til de urolige, de adfærdsvanskelige og de uunderviselige børn, for det er jo ikke sådan, at de bare skal smides ud af klasserne – mange af disse børn er jo blevet svigtet af deres forældre, og de skal ikke også svigtes af skolen og samfundet – men det koster!

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg synes, diskussionen om klassekvotienter viser, at der ikke rigtig er noget indhold i den, når vi begynder at bore i den: Klassekvotienten skal ikke ændres, men nogle steder skal den sættes ned, og andre steder skal den sættes op, men små skoler må ikke blive nedlagt, og alligevel!

Det hænger overhovedet ikke sammen, men lad det nu ligge, for det er der ikke noget nyt i. Ligesom der ikke var meget nyt i det øvrige, hr. Frank Dahlgaard fremførte heroppefra.

Men der er dog én ting, der ikke skal stå uimodsagt: Når hr. Frank Dahlgaard siger, at vi burde have verdens bedste skolevæsen, så er det også en ambition, vi godt kan have, men når hr. Frank Dahlgaard så siger, at det nærmest forholder sig omvendt, altså at vi skulle have verdens ringeste skolevæsen, så det er ikke korrekt, og det skal ikke stå uimodsagt herfra.